

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Arbejdstiden i Skibe, har der her i Landet kun eksisteret enkelte spredte Lovbestemmelser, der for største Delen endda kun indirekte berørte dette Forhold, saaledes Sømandslovens § 23 angaaende Fordeling af Hyre, som spares ved Formindskelse af Mandskabet under Rejsen, § 51 angaaende Landlov, § 56 angaaende Arbejde paa Søn- og Helligdage, § 70, der gør Loven anvendelig paa Personer, der er ansat paa Skibet af Rederen eller Skibsføreren, men ikke hører til det egentlige Skibsmandskab, og § 71, der fastslaaer Pligt for ombordværende Personer, der ikke er ansat af Reder eller Fører, til efter Evne at udføre det Arbejde, som Skibsføreren finder nødvendigt for Skibets Sikkerhed. Endvidere § 7 i Bekendtgørelse af 6. Januar 1933 angaaende Bemanding af danske Skibe med Henblik paa Sikkerheden for Menneskeliv paa Søen, hvorved bestemmes, at Fyrbøderbesætningen i Dampskibe, der anvendes uden for indskrænket Fart, skal være tilstrækkelig stor til, at der kan gaas treskiftet Vagt.

Den svenske „Lag om arbetstiden å svenska fartyg (sjöarbetstidslag)“ af 13. Juli 1926 har dannet Forbillede for det Lovforslag, som her er udarbejdet, og som jeg nu fremsætter for Rigsdagen. At man har taget den svenske Lov som Mønster, skyldes, at dennes hele Konstruktion synes at passe ogsaa for danske Forhold, og at den som den yngste af de skandinaviske Love paa dette Omraade og som flere Gange forlænget maa anses for at være den, der er mest tidssvarende.

Det Lovforslag, jeg her fremsætter, indeholder i alt væsentligt de samme Arbejdstidsregler, som findes i den svenske Lov og i de gældende kollektive Overenskomster, med Undtagelse af, at Arbejdstidens Længde er anderledes her. Men det er tillige i Overensstemmelse med de af Ministeriet foreslaaede Besvarelser til det af den internationale Arbejdskonference i 1929 udarbejdede Spørgeskema om Betimegheden af en international Konvention om Arbejdstiden i Skibe og en eventuel Konventions Indhold.

Naar Lovforslaget ikke indeholder særlige Bestemmelser om Helligdagsarbejde, saa skyldes det den Omstændighed, at Sømandslovens § 56 paabyder, at der paa Søndage og andre her i Riget anordnede Helligdage ikke maa paalægges Mandskabet Arbejde, som kan opsættes.

Jeg anbefaler dette Lovforslag, og jeg haaber paa, at der baade i og uden for

Rigsdagen vil være Forstaaelse af, at Lovforslagets Bestemmelser er rimelige og i Overensstemmelse med almindelige humane Synsmaader. Jeg er naturligvis villig til at forhandle om Detailbestemmelser i Forslaget, men jeg vil paa den anden Side fremhæve, at der ikke i dette findes principielle Bestemmelser, som med Rette kan afvises ud fra saglige Synspunkter. Jeg har søgt at give Lovforslaget netop et saadant Indhold, at jeg kunde have Haab om at faa det accepteret og vedtaget. Paa visse Omraader kunde jeg have ønsket at gaa videre end foreslaaet, men af Hensyn til Ønskeligheden af at faa Lovforslaget gennemført er jeg standset ved at foreslaa de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder. Jeg anbefaler Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling og til Vedtagelse, og jeg haaber paa, at man fra alle Sider inden for Samfundet, hvor dette Lovforslags Bestemmelser kommer i Betragtning, vil møde Forslaget med Forstaaelse og indse, at ogsaa Søens Folk har Krav paa at faa human Beskyttelse, at faa Arbejdsforhold saa nogenlunde svarende til dem, der bydes andre Dele af Befolkningen, og navnlig de Dele af Befolkningen, der i social Henseende kan sidestilles med Søens Arbejdere.

Formanden: Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m.*

Forslagets § 1 gaar ud paa at bemyndige Regeringen til at ratificere de Overenskomster om Jernbanebefordring, der sluttes imellem de europæiske Lande ved befuldmægtigede for de deltagende Landes Regeringer. Uden en saadan Bemyndigelse skal Ratifikation ske ved en særlig Lov, og da der formentlig med forholdsvis korte Mellemrum kan ventes foretaget Ændringer i Overenskomsterne, saa ønsker Regeringen Hjæmmel til for Statsbanerne — ligesom Tilfældet i Øjeblikket i Henhold til Postloven er for Postvæsenets Vedkommende — at kunne tiltræde saadanne Overenskomster og bekendtgøre dem i Lovtidende.

Ved § 2 i Lovforslaget foretages der en Ændring i Takstlovens § 54, idet den hidtidige Benævnelse „3die Vognklasse“ ændres